

Dar Acılı Şiirler

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Ekim 2018

Islığında hâkimiyetinin aşkın ve selamın;
Bir rahlede serili ölü umutlarım:
Nedamet yüklü çekincelerinde ufkun
Aryalar sağdıçım:
Hamdım madem
İlk evresinde ömrün
Kozamda piştim sakilce, kendimce.

Muradımı uyuttuğum kuytularda unutulmuşluğum:
Zaman dardı madem
Dar acılı şiirler yazanlara özendim:
Genişti yüreğim
En geniş açıları sunduğum
Makberin iz düşümüydü
Yaftalandığım kadar hezimetin vuku bulduğu
Tentesinde düşlerin
Islık çalan üç beş görgüsüz kuş:
Bilip de içten içe
Vuruşlarını sonlandırmayan
Ne çok isyan ne çok hadise.

Katmerli yalanlar büyüttü evren
Sadece göğün bir katresiydi
İçimdeki diri özlem:
Bir nüans gayrı ihtiyari
Selamladığım o yaşlı ve ölü adam.
Göğün kudreti!
Münafık bir gölgede
Peyda olan sayısız serzeniş
Ermediği aklımın bunca sitayiş:
Ne için, demeden
Kabul görmeye sehven
Dilemekle dillendirdiğim
Safsata umutlarım.
Kaynakçası ne idi de,

Neyle iřtigaldim bunca sene
Ve kim için yüklenmiřtim?

Karalar basan al yazmasında
Aşkın
Gördüğüm deęil miydi
Bir suretine kavuştuğum inancın?
Soyuttu madem her izlek
Ben miydim sesi neřeli,
Elleri titrek tek fani?
Üstelik acınası değil
Bilakis řerh düřmüş günü ve ümidi
Beynamaz řahitlerden alıp da
Ağzımın payını.

Devindiğim güzergâhta
Kelaynak kuşlarına özendiğim kadar
Sıfatların dilinde hep kayıp öznesi
Kayıp yüreklerin
İstilasında
Kaknem gölgelerin suruna ektiğim
Ölüm benzeri özlemlerim...
Sevip de
Mazur gördüğüm deęil
Nankör bir edayla
Yüksündükleri hep mi elemden yana,
Gördüğüm kâbusların
Bilfiil çatısında
Şiiri gözlerimle sulandırdığım:
Acıya doymayan varlıkların
Zalim darbelerine
Kanat açtığım semanın
Beni çağırıldığı her gece
Gel dercesine
Ufkun hizasında
Buluştuğum bilinmezliğin doğası.